

turligvis i Diebliffet blot antyde det, idet jeg forbeholder mig, naar Overgangen til 2den Behandling er affemt, efter Omstændighederne mulig at reise et Spørgsmaal herom.

J. Rasmussen: Ja, jeg har ogsaa en Bemærkning at gjøre ved denne § 10, navnlig naar der staaer, at man maa ikke føre Kreaturer til Markedet, som lide af typhose eller putride Febre. Jeg nærer megen Tvivl om, at de fleste Landmænd kunne see paa et Dyr, om det har en saadan Sygdom. De fleste vide ikke engang, hvad det betyder. Jeg ønskede derfor, at man, naar man vil, at Dyr med saadanne Sygdomme ikke maae komme paa Markedet, vilde see at finde danske Ord, som Landmændene kunne forstaae. Det er, troer jeg, saameget mere nødvendigt, som der efter § 12, bliver dicteret Mulk, naar saadanne Dyr komme paa Markedet. Jeg skal ogsaa tillade mig, at gjøre opmærksom paa, at der i § 11 staaer, at Politimesteren skal afgjøre, naar f. Ex. en Hund ikke længere lider af Hundegalskab, og om den maa slippes løs. Det troer jeg, at Politimesteren ikke godt kan gjøre, uden at have Dyrslægen ved Siden af sig. I samme Paragraph staaer der i Slutningen, at naar en Hund bliver funden uden Mundkurv, skal den opbevares i tre Døgn, inden hvis Udløb den kan indløses af Eieren, imod at denne betaler Omkostningerne; men naar ingen Eier melder sig, staaer der ikke, hvad man skal gjøre ved Hunden, om den skal ihjelslaaes eller ikke. § 13 er i det Hele meget ubehøiligt redigeret. Der staaer f. Ex. i andet Stykke, at alle Udgifter ved Forretninger, som udføres af Dyrslægen efter det offentlige Foranstaltning, udredes af Amtens partitionsfonden eller af vedkommende Kæmnerkasse, hvorefter der er sat Comma. Det seer derved ud, som om Omkostningerne skulde udredes af begge paa eengang, medens Mening er, at Kæmnerkassen skal udrede dem, forsaavidt de vedkomme Byen, og Amtsrepartitionsfonden, forsaavidt de vedkomme Amtet. Der er endnu nogle flere Bestemmelser, som burde forandres i denne §.

Indenrigsministeren: Jeg skal naturligvis nærmere afvente de Forslag, som

maatte blive stillede; men jeg maa dog tillade mig at gjøre navnlig den sidste ærede Taler opmærksom paa, at denne Lov so saare væsentligt er affattet efter Thingets egen Beslutning, og navnlig skulde det undre mig — jeg huffer ikke saa aldeles noie Ordene udenad — om ikke hvert og eet af de Punkter, hvorimod den ærede Taler gjorde Bemærkninger, er optaget ordret af det af Landstinget i forrige Session vedtagne Lovforslag.

J. Rasmussen: Ja, jeg skal blot bemærke, at det ikke har været mit Dnske, at disse fremmede Ord ere komne ind i Loven; jeg har bestandigt ønsket, at de skulde undgaaes, og jeg har yttret dette, om ikke i Thinget, saa dog som Medlem af Udvalget.

Indenrigsministeren: Ja, netop disse fremmede Ord, „typhos“ og „putrid“, findes i det tidligere af Landstinget vedtagne Lovforslag.

Da ikke Flere begjærede Ordet, affemtes Sagens Overgang til anden Behandling, som vedtoges eenstemmigt med 40 Stemmer.

Drejer: I Forbindelse med de Dtringer, jeg før tillod mig, skal jeg nu bringe Spørgsmaalet om et Udvalgs Medsættelse under Afgjørelse. Det forekommer mig, at det dog maaskee vilde være ret hensigtsmæssigt, om Loven blev prøvet af et Udvalg, uagtet jeg gjerne indrømmer, at de fornødne Forandringer ogsaa vilde kunne opnaaes gennem Stillingen af almindelige Endringsforslag. Naar jeg ønsker, at et Udvalg maatte blive nedsat, gjør jeg det ingenlunde i den Tro, at Sagen derved vil blive forhalet, men tværtimod med det Haab, at, naar der bliver nedsat et ikke for stort Udvalg, vil dette meget hurtigt tilendebringe sit Arbejde, og man vil maaskee opnaae, at Sagen allerede ved 2den Behandling bliver saa vidt ordnet, og alt det Fornødne, forsaavidt Forandringer i Loven angaaer, afgjort ved den 2den Behandling, at ikke nye Vidtløstigheder lettelig vilde kunne tænkes at opstaae ved den sidste Behandling. Jeg troer